

A teázás

Bruckner Szigfrid meghívta a többieket egy esti teára. Először az előszobában egy meglepetés asztalt láttak.

-Üljetek le! - mondta Szigfrid, és a konyhából egy teával teli kanocsót, és egy übozás meg "filirati kántyát, hozott elő.

-Bocsáss meg! - mondta mellé amikor odabta a

kártyát Ló Szerafinnak.

-Szeremi baj!-szólalt meg
szerekenyen Ló Szerafin.

-De... de de... de annyira
makacs voltam!-szólalt
meg újra az öreg oroszlán.

-Dömdödöm!-kapcsoló-
dott be Dömdödöm.

Ló Szerafin tudta, hogy Döm-
dödöm azt akarta mon-
dani, hogy most beszéljen
inkább Szerafin. Hat ha-
már annyira szóra a-

karnak birni.

-Na és Vacskaamaté, te, hogy vagy? -kérdezte Ló Szerafin.

-En nagyon jól, de te, hogy vagy Aramo? -füzte meg mondatát Vacskaamati.

-En is jól... -felelte volna Aramo, de Nagy Zóárd és Szörnyeteg Lajos egyszerre közbevetétek:

-Na de mi van a többiekkel akik végigakadták az egészet!?!?

- Dömdödöm - felelt Dömdödöm.

- Azt mondd, hogy azok akkor lemaradtak az összes izgalomról és arról a remek feszültségről!?! - kiáltott fel Mikkamakka.

- Hó, hó, hó álljatok már le!! - vette át a szót Bruckner Szigfrid. Erre a megálljt parancsoló szóra felnéztek mind a ketten.

- Mit csináltak, hiszen a

tudomásom szerint a
világon a legjobb bá-
rátok vagytok, nem de!?!?

-De igazad van Szia-
frid, de nem csak mi ket-
ten, hanem mindannyian
a világon a legjobb
barátok vagyunk

*****dege*****

2013. 1. 16.

4. osztályos tanuló!